

το Βουνό
της
Ηλιαχτίδας
Οι Λύκοι του Δάσους

Επίσης κυκλοφορούν

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
ΦΛΑΜΙΝΓΚΟ

Ξενοδοχείο Φλαμίνγκο

Καλοκαιρινός Καύσωνας

Ξέφρενο Καρναβάλι

Η Μάχη των Σεφ

το Βουνό
της
Ηλιαχτίδας

Το Βουνό της Ηλιαχτίδας

το Βουνό
της
Ηλιαχτίδας
Οι Λύκοι του Δάσους
ΑΛΕΞ ΜΙΛΓΟΥΕΪ

μικροσκόπιο

ISBN: 978-618-5647-02-5

**Το Βουνό της Ηλιαχτίδας
Οι Λύκοι του Δάσους**

Κείμενο - Εικονογράφηση: Άλεξ Μίλγουεϊ

Απόδοση: Ζωή Νικολοπούλου

Επιμέλεια: ...

Διόρθωση: ...

Γραφιστική επιμέλεια: Μαρία Χαραλάμπους

Για την ελληνική έκδοση

© 2022, εκδόσεις μικροσκόπιο

Η Έκδοση: ... 2022

www.microscopio.gr

info@microscopio.gr

**Big Sky Mountain
The Forest Wolves**

Copyright © 2021 by Alex Millway

Αρχικά εκδόθηκε στα Αγγλικά με τον τίτλο

Big Sky Mountain στη Μ. Βρετανία από την Picadilly Press
του εκδοτικού οίκου Bonnier Books UK Limited.

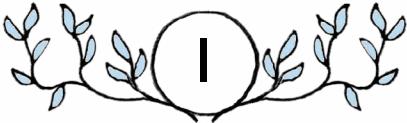
Τυπώθηκε στην Ελλάδα από την Papergraph A.E.

Στον Χέρμπερτ Χάουαρντς

το Βουνό της Ηλιαχτίδας

Όσα Παίρνει ο Άνεμος

Καμιά ημέρα δεν ήταν βαρετή στο βουνό της Ηλιαχτίδας. Η ζωή στην άγρια φύση μπορεί να γίνει δύσκολη και πάντα υπάρχει κάτι που πρέπει να γίνει, βρέξει-χιονίσει. Αλλά τη Ρόζα δεν την πείραζε να είναι απασχολημένη, αφού η εργασία αφορούσε κατασκευή επέκτασης στο Ξυλόσπιτο της γιαγιάς Νανάς· την επέκταση που θα γινόταν δικό της δωμάτιο.

«Ο θάμνος του μύρτιλου πρέπει να

μεταφερθεί», είπε η Νανά εξετάζοντας τον χώρο της οικοδομής, «μικρό το κακό, αν είναι να κοιμάσαι καλύτερα τη νύχτα».

«Πώς ξεκινάς να χτίσεις ένα σπίτι;» ρώτησε η Ρόζα.

«Μη ρωτάς εμένα, μικρό ανθρωπάκι», είπε ο Άλμπερτ ο τάρανδος που απολάμβανε ένα μήλο, ενώ τις κοιτούσε να δουλεύουν.

«Μπορείς να βοηθήσεις, Άλμπερτ», είπε η Νανά, που πάντα έπειθε τους άλλους να κάνουν πράγματα.

«Ποιος; Εγώ;» είπε ο Άλμπερτ.

Η Νανά του έδωσε ένα μακρύ κομμάτι σχοινί και εκείνος υπάκουα το κράτησε με τα δόντια του, ενώ εκείνη απομακρύνθηκε μερικά μέτρα.

‘Υστερα η Νανά

έδεσε την άλλη άκρη του σχοινιού σε ένα ραβδί και κοίταξε το μήκος του καλά καλά.

«Μακρύτερο απ' όσο νόμιζα», είπε.

«Το σχοινί δεν είναι τόσο νόστιμο όσο τα μήλα», μουρμούρισε ο Άλμπερτ μέσα από τα δόντια του.

«Είσαι σίγουρη ότι θα χωρέσει το κρεβάτι εκεί πέρα;» ρώτησε η Ρόζα.

«Ξάπλωσε», είπε η Νανά. «Δοκίμασέ το».

Η Ρόζα προσποιήθηκε ότι υπήρχε κρεβάτι και ξάπλωσε στο πετρώδες έδαφος. Ο χώρος ήταν αρκετός.

«Ωχ, όχι!» είπε, κοιτάζοντας ψηλά τα πυκνά μαύρα σύννεφα.

«Δεν είναι

αρκετά μεγάλο για σένα;» ρώτησε η Νανά.

«Τί θέλεις; Ολόκληρο κάστρο;»

«Όχι!» είπε η Ρόζα. «Βροχή.»

Μερικές μεγάλες σταγόνες έπεσαν στο χώμα.

«Θα περάσει», είπε η Νανά. Πήρε το σχοινί από τον Άλμπερτ και το στερέωσε σε ένα άλλο ραβδί. Έβαλε τα χέρια στη μέση και βυθίστηκε σε περισυλλογή. «Δεν υπάρχουν εδώ γύρω αρκετά ξερά ξύλα.»

«Ούτε μήλα», είπε ο Άλμπερτ.

Ο ουρανός φωτίστηκε και ένας κεραυνός χτύπησε κάποιο δέντρο ψηλά στην πλαγιά.

«Νανά;» είπε η Ρόζα.

«Δεν γίνεται μια σταγόνα βροχής να σταματήσει τη δουλειά μας!» απάντησε.

Ένα δυνατό μπουμπουνητό τράνταξε το βουνό και η βροχή έπεσε από τον ουρανό λες και έσπασε φράγμα.

«ΝΑΝΑ!» ικέτευσε η Ρόζα.

«Ω, κοίτα να δεις», είπε η Νανά που

που κατάλαβε ότι όλα ήταν εναντίον της.

«Έλα λοιπόν, πάμε μέσα!»

Έτρεξαν να βρουν καταφύγιο, ενώ ο κόσμος σκοτείνιαζε. Τα δέντρα τραντάζονταν, η λίμνη αντάριαζε και άφριζε, τα ατάραχα κοράκια πετάγονταν στον αέρα από τις φωλιές τους και παρασύρονταν στον ουρανό από τον μανιασμένο αέρα.

«Πιστεύεις ότι όλοι είναι καλά;» ρώτησε η Ρόζα, ενώ τα παράθυρα έτριζαν και ακούγονταν κάτι «εεε» και «ουουου», σαν να υπήρχε παγιδευμένο φάντασμα στην καμινάδα.

«Και έχεις διαλύσει τα πάντα!»

Κάθε φορά που ο Άλμπερτ έστριβε το κεφάλι του, τα κέρατά του έριχναν αντικείμενα από ράφια και τραπέζια.

Δεν είχε διαφορά με το τι γινόταν έξω, αφού ο αέρας έσπαγε τα κλαδιά των δέντρων και παρέσυρε τους θάμνους και τα εργαλεία της Νανάς στην όχθη.

Η Ρόζα δεν είχε ξαναδεί τόσο κακό καιρό. Ακούμπησε τη μύτη της στο τζάμι και η ανάσα της σχημάτισε μια καρδιά στο γυαλί. Εντόπισε κάμποσες φιγούρες να ανεβαίνουν ψηλά στις μακρινές πλαγιές.

Η Νανά βρήκε ένα μολύβι και ένα σημειωματάριο και άρχισε να κάνει υπολογισμούς.

«Ξέρεις», είπε, «μόλις περάσει η καταιγίδα πρέπει να πάμε να μιλήσουμε στον φίλο μου τον κύριο Χιγκς, στο Σκονισμένο Δάσος. Θα έχει ξύλα που μας κάνουν».

Η Ρόζα είχε δει μόνο ένα μικρό μέρος του βουνού μέχρι τώρα και η σκέψη να ταξιδέψει ακόμα πιο μακριά την ενθουσίαζε.

«Θα ήταν τέλειο», είπε και γύρισε το κεφάλι. Οι φιγούρες είχαν χαθεί και η Ρόζα αναρωτήθηκε αν τις είχε φανταστεί.

«Εκεί υπάρχουν ψηλά δέντρα σαν ουρανοξύστες», είπε η Νανά.

«Ουάου», είπε η Ρόζα και προσπάθησε να τα φανταστεί.

Στο βουνό της Ηλιαχτίδας όλα ήταν τόσο μεγάλα σε σχέση με όσα ήξερε στην πόλη.

Ξαφνικά κάποιος χτύπησε την πόρτα

με μανία.

«Αφήστε με να μπω!» είπε κλαίγοντας το Γουρουνάκι, η κουκουβάγια πυγμαίος. «Ο αέρας μού μαδάει τα φτερά! ΒΟΗΘΕΙΑ!»

Η Ρόζα έτρεξε στην πόρτα, αλλά δεν χρειάστηκε προσπάθεια για να την ανοίξει. Τα στοιχεία της φύσης την άρπαξαν, την άνοιξαν διάπλατα και πέταξαν σαν πακέτο τη μικροσκοπική κουκουβάγια με βουητό και βροχή.

Μια βαριά, μυστηριώδης σκιά δίπλα στη λίμνη τράβηξε την προσοχή της Ρόζας.

«Αυτός μοιάζει με τον κύριο Αραχτό!» είπε η Ρόζα, ενώ η βροχή έπεφτε στο πρόσωπό της. Του φώναζε και του έγνεψε σαν τρελή.

Άλλη μια δυνατή βροντή αντήχησε στο βουνό, ενώ τα σύννεφα φωτίστηκαν. Το έδαφος κάτω από τα πόδια της Ρόζας σείστηκε. Αυτό δεν έμοιαζε με τον συνηθισμένο κεραυνό.

«Φέρ' τον μέσα προτού πάθει κάνα

κακό!» είπε η Νανά.

«Έλα μέσα!» φώναξε η Ρόζα.

«Είναι χειρότερα από το να κάνεις μπάνιο», είπε ο κύριος Αραχτός, περπατώντας αργά προς το ξυλόσπιτο.

«Είσαι μούσκεμα!» είπε η Ρόζα, καθώς ο κύριος Αραχτός στριμώχτηκε να χωρέσει στην πόρτα και η βροχή έσταζε από τη γούνα του.

«Τι γίνεται!» είπε η Νανά κοιτώντας όλα τα ζώα. «Αν ήξερα ότι κάναμε πάρτι, θα είχα φτιάξει τούρτα.»

Ο κύριος Αραχτός τίναξε τη γούνα του και όλο το ξυλόσπιτο γέμισε βρομερές, λιπαρές, αρκουδίσιες πιτσιλιές.

«Υπέροχα, ευχαριστώ», είπε η Ρόζα και σκούπισε το πρόσωπό της.

Ο κύριος Αραχτός ζήτησε συγγνώμη από τα βάθη της καρδιάς του.

«Ήμουν πιο μούσκεμα απ' όσο νόμιζα», είπε ψάχνοντας το σακίδιό του. «Μη στενοχωριέσαι. Έφερα διάφορες μαρμελάδες και μπισκότα. Δεν θα σε χρεώσω αυτήν τη φορά». Ο αρκούδος προσέφερε ένα πιάτο κρακεράκια με μαρμελάδα μούρων.

Το Γουρουνάκι γούρλωσε τα μάτια ενθουσιασμένο, ενώ ο Άλμπερτ ξερογλείφτηκε και πλησίασε, ρίχνοντας μια σειρά από άδεια κατσαρολικά από το ράφι με τα κέρατά του.

Η Ρόζα σκέφτηκε ότι αυτό ήταν με διαφορά προτιμότερο από τη μυρωδιά του μουσκεμένου αρκούδου. Η καταιγίδα

μαινόταν, αλλά μέσα στο ξυλόσπιτο όλοι απολάμβαναν στιγμές ηρεμίας.

Το πρώτο πακέτο με κρακεράκια
τέλειωσε, μετά τέλειωσε το επόμενο και
η Ρόζα ετοιμαζόταν να ορμήσει στο έκτο,
όταν πάλι κάποιος γρατζούνισε την πόρτα.

Η γιαγιά Νανά γύρισε το κεφάλι της.
«Δεν είναι όλοι εδώ;»

Η Ρόζα ξανάνοιξε την πόρτα μέσα στην
καταιγίδα.

Στην πέτρινη βεράντα καθόταν
τρέμοντας, ξυλιασμένο και μόνο, ένα μικρό
λυκάκι.

Έριξε μια ματιά μέσα στο ξυλόσπιτο
όπου βρίσκονταν τόσα άγνωστα,
φαινομενικά τρομακτικά πλάσματα,
ούρλιαξε και έτρεξε προς τα δέντρα.

«Γύρνα πίσω!» φώναξε η Ρόζα. «Γύρνα
πίσω!»

